

PISMA
UČENCEV
OŠ ŠMIHEL

DEKLICI
Z RASTOČO KNJIGO
2019/2020

*Gradivo so ob izvedbi kulturnega dne zbirale učiteljice slovenščine
Justina Husu, Mojca Klobučar in Karmen Jenič.*

*V pričujočo knjižico jih je zbrala, uredila in računalniško obdelala
Karmen Jenič.*

Novo mesto, oktober 2020

V času šolanja na daljavo so učenci
od 6. do 9. razreda brali spodbudno pismo
Deklice z Rastočo knjigo.

Na kulturnem dnevu, 4. 5. 2020, so ji na pismo
odgovorili in nastalo je mnogo lepih izdelkov ...

Spoštovani,

imenujem se Deklica z Rastočo knjigo. Predstavljam poosebljenje dveh dolgoročnih projektov, Rastoče knjige in Združenih Rastočih knjig sveta. Le-ta sta prešla v gibanje, ki skuša na dobrohoten način - s pomočjo znanja, kulture, spoštljivih medsebojnih odnosov in vrednot - povezati 2 milijona Slovenk in Slovencev ter 7 milijard prebivalcev planeta Zemlje.

Zelo sem žalostna, da bomo morali prestaviti naša že napovedana pomladanska srečanja na kasnejši čas. Nahajamo se namreč v težkih časih, ko je med nami veliko tesnobe, negotovosti in pesimizma. Novi koronavirus je otežil naš vsakdanji ritem življenja in dela. Ker pa živim z vami in med vami, sem se odločila, da vam napišem nekaj hrabrilnih misli in predlogov ter vam prenesem nekaj sporočil iz knjig, ki jih prebiram in o katerih tudi veliko razmišljam.

Vesela sem, da smo na naših srečanjih in v besedilih že večkrat izpostavili pomembno

vprašanje, in sicer kako pomembno je ravnati s časom. Kdor ne zna ravnati s časom, namreč ne zna ravnati z ničemer. O tem vprašanju je poglobljeno razmišljal znameniti Charles Darwin, kajti zapisal je:

“Človek, ki si drzne zapraviti uro svojega časa, ne razume vrednosti življenja.”

Prav tako pomenljivo misel o pomenu časa je zapisal naš rojak Miran Jarc, ta njegova misel pa je vklesana v prvi list novomeške Rastoče knjige:

“A neko uro se je prebudila beseda sproščevalka čudotvorna, ki sta ogenj in vihar ji pokorna in vsega prav do dna je presvetlila.”

Čas, ki ga posvečamo plemenitenju medsebojnim odnosom ni nikoli izgubljen. Izgubljen pa je čas, ki ga zapravljamo z uveljavljanjem negativnih vrednot ali sovraštva.

Rastoča knjiga in Združene Rastoče knjige sveta ponazarjata v svojem bistvu ljubezen v najširšem smislu. Izhajata iz vrednot predanosti in spoštovanja do soljudi, okolja, narave, kulture, znanja, knjig.

Vse to v želji krepiti naše odnose v smeri dobrohotnosti, dobroteljnosti, človekoljubja, miroljubnega sožitja, altruizma, empatije ... V kamen, s katerim »zrastem« vsako leto za dva centimetra, so vklesane čudovite misli o ljubezni. Na petem listu Rastoče knjige, na podstavku, na katerem sedim v Severnem ljubljanskem parku na Navju, je zapisana misel Borisa Pahorja **»Edino ljubezen bo rešila človeštvo«.**

Na devetem listu Rastoče knjige pa je zapisana misel Ifigenije Simonovič **»Ljubim te, kakor se zemlja vrti.«**

Tudi Tone Pavček je v svoji odi o Rastoči knjigi zapisal:
»Rastoča knjiga je zvezda stalnica, ljubezen.«

Tudi drugod po Sloveniji je vzniknilo veliko Rastočih knjig, ki so posvečene ljubezni in na izviren način krepijo prisrčne odnose. Pišejo in ustvarjajo jih tako najmlajši kot najstarejši v naših društvih, šolah, organizacijah in ustanovah.

Izpostavim naj še Abecedo vrednot odličnosti, mojstrstva in etike, ki skuša na celovit in sistematičen način prikazati vrednote, lastnosti in druge medsebojne odnose, ki vzgajajo in izobražujejo posameznika v vsestransko odgovorno osebnost, polno znanj in modrosti. Želela bi si, da bi obdobje pandemije koronavirusa postalo čas priložnosti, ko bomo lahko razširili naše znanje in razmišljanje z

branjem vseh 14-ih knjig, ki so jih kot najbolj reprezentativne izbrale države v okviru Združenih Rastočih knjig sveta, ter čas, ko bomo lahko oplemenitili svoje vedenje z vsemi sporočili, zapisanimi v Rastočih knjigah po občinah, osnovnih šolah, domovih za upokojence ter tudi čas, ko bomo lahko svoj vsakdan obogatili z vsemi 25-imi miselnimi vzorci naše Abecede.

Na tej podlagi imamo priložnost ustvariti čudovito simfonijo, ki bo - ne le v teh težkih dneh, temveč tudi v lepših časih, ki bodo zagotovo kmalu prišli - bogatila naše medsebojne odnose in delo.

Prvo sporočilo Rastoče knjige, s katero sem nerazdružljivo povezana, pravi:

“Naj ne mine dan, da ne bi naredil česa dobrega zase, za družino, za ožjo in širšo skupnost.”

V teh dneh bomo najbolje upoštevali to zamisel, če se bomo držali navodil naše Vlade in kompetentnih strokovnjakov ter kolikor je v naši moči stremeli, da se škodljivi virus ne bo širil naprej. Od vseh nas zavisi, kako trdne temelje in kakšno vzdušje bomo postavili za prihodnost, za naše globalno sožitje.

Zato živimo duhovno bogato, širimo svetlobo in odganjajmo temo - ne le sedaj, temveč trajnostno! Pogoj za to pa je zdravje nas in vseh tistih, ki nas obkrožajo. Zdravje je trenutno v

veliki meri odvisno prav od nas samih. Zato se moramo kot posamezniki in skupnost obnašati izjemno odgovorno ter ideje Rastočih knjig ter Združenih Rastočih knjig sveta uveljavljati s poglobljenim branjem, z vsestranskim razmišljanjem, uporabo svetovnega spleta, telefonskimi stiki ter drugimi dejavnostmi, ki ne ogrožajo našega vsakdanjega življenja in življenja drugih ljudi, temveč ga izpolnjujejev skladu z vrednotami projekta Rastoča knjiga.

Drage Slovenke in Slovenci, cenjene državljanke in državljani Republike Slovenije, spoštovane prebivalke in prebivalci sveta!

Zasledujmo in udejanjajmo tisto, kar že imamo zapisano v Rastočih knjigah in Združenih Rastočih knjigah! Obstaja veliko priložnosti za to!

Ne bo lahko, a skupaj in z razumom bomo to zmogli! In še nekaj. Vesela bom, če mi boste kaj pisali.

Zdravja, ljubezni, nesebične aktivnosti in biti velika, odgovorna osebnost Vam vsem želi

Vaša Deklica z Rastočo knjigo

6. RAZRED

Draga Deklica z Rastočo knjigo,

hvala za pismo. Pismo je zelo dolgo. S težavo sem ga prebral (dvakrat). Jaz ne bom tako dolg. Na kratko ti bom povedal, da se strinjam s teboj, da je branje verjetno pomembno (jaz sicer ne berem rad - mama me včasih prisili) in da je potrebno vsak dan narediti nekaj dobrega zase in za druge.

Da naredim nekaj dobrega zase, se že potrudim. Res pa je, da moram malo več narediti tudi za druge. Pa kaj, ko me prosijo tako malokrat :-(-.

V zadnjem času sem prebral knjigo Geniji v kratkih hlačah. Knjiga mi ni bila všeč, bila je tudi dolgočasna. Le kako se naj kaj naučim iz nje? Sedaj berem Toma Sawyerja. Ta je boljša, všeč mi je vsebina. Zanima me, kaj vse se mu bo zgodilo. Vendar bolj kot to me vseeno veselijo igrice na računalniku. Imam tudi novega prijatelja Bučka (velika modra žoga). Po njem se prevažam po stanovanju in načenjам strpnost v družini ;).

Na svidenje, ostani zdrava in nasmejana.

Božidar Šiler Hudoklin

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Vaše sporočilo je bilo zelo polno lepih misli. Lepo si povedala, da moramo skrbeti zase in za druge. Ker če ne bomo skrbeli zase in za druge, se bomo lahko okužili tudi mi s kako boleznijo. Jaz ko pridem domov iz trgovine, si vedno umijem roke in si jih razkužim.

Upam, da si jih tudi ti.

Malo že pogrešam sošolce in prijatelje. Včasih se mi dozdeva, da ni in ni konca tega koronavirusa. V teh časih po navadi igram kitaro, berem, grem na sprehode ...

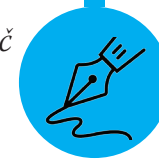
Doma smo že vsi malo tečni drug na drugega.

Delamo veliko na vrtu in domača opravila. Drugače se pa imamo kar lepo. Večkrat zvečer gledamo filme.

No, upam, da si dobro in da si zdrava.

Lep pozdrav

Akacij Magrič

Draga Deklica z Rastočo knjiga!

Tvoje besede so zelo vzpodbudne. No, vsaj zame. V meni so prebudile nežnega metulja, ki ima željo do branja. Tudi med počitnicami sem že veliko brala. In to toliko, da se moje branje dviga vedno bolj na ustaljene tirnice in še dlje. Saj kot je govorila moja stara mama: "Brez muje se še čevelj ne obuže."

To mi je govorila zmeraj, ko mi ni šlo. Takrat sem že skoraj obupala, saj mi branje ni šlo. In to ravno ko sem bila pri stari mami na počitnicah. Pristopila je in mi rekla: "Brez muje se še čevelj ne obuže."

Nato sem s staro mamo brala in brala, dokler mi ni uspelo. In če se to ne bi zgodilo, bi verjetno veliko slabše brala. Zato vedno bolj berem. In nikoli, ampak res nikoli ne obupam. Zato stojim ob tebi in te spodbujam.

Lepo se imej. In še naprej rasti.

Loti Bele

Draga deklica z Rastočo knjigo!

Zaradi sodelovanja naše šole s tabo sem se odločil, da ti napišem pismo.

Povedati ti moram, da sem napisal pesem. Navdihnila me je misel Borisa Pahorja »Edino ljubezen bo rešila človeštvo.« Menim, da si moramo ljudje med seboj pomagati. Imeti se moramo radi in za lepe odnose se je treba potruditi. Še posebej je to potrebno zdaj, ko smo v karanteni. Ko si sam, postaneš žalosten ali jezen, lahko tudi zloben. Negativna čustva vodijo do uničenja, sovraštva. Tega nikakor ne smemo dopustiti. Ugotovil sem, da je ljubezen energija, ki nam daje moč. Eno od sporočil Rastoče knjige je, da vsak dan narediš nekaj dobrega zase, za družino in okolico. Tudi sam vsak dan poskrbim, da se razgibam in grem na sprehod s psom. Pomagam pri hišnih opravilih in prispevam k dobremu počutju vseh domačih.

Zahvalil bi se ti rad za pismo, ki si ga napisala, saj me je spodbudilo, da sem bolj natančno razmislil o svojem življenju. Spoznal sem, da sem lahko hvaležen za vse ljudi in stvari, ki me obdajajo. Še naprej se bom trudil za dobro vseh nas.

Bodi še naprej tako navdihujoča deklica.

Enej Rangus

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo!

Sem Anej Drakulič in hodim v 6. razred Osnovne šole Šmihel Novo mesto. Iz tvojega pisma sem izvedel dve novi modrosti. Prva je povezana z našim časom, druga pa z ljubeznijo. Ugotovil sem, da bi mi lahko ti dve modrosti zelo prav prišli tudi v mojem življenju.

V času epidemije, ko smo ostali doma, sem imel kar naenkrat več časa. Vse je potekalo bolj počasi in nikamor se mi ni mudilo. Tudi moji mamici in atiju se ni nikamor mudilo, imeli smo skupne zajtrke, kosila in večerje. Ni bilo vedno tistih dveh besed »dajmo hitro«. Zjutraj hitro vstani, se obleci, pojdi v šolo, službo, vrtec, popoldne pa spet hitro pojej kosilo, pojdi se učiti in že je prišel večer. Mamino vprašanje, kaj boste jedli za večerjo, in atijevo besedo hitro kopati in potem spat, ker zjutraj bo treba vstati in spet iti v šolo, vrtec in službo. Vse je bilo na hitro, sedaj pa, ko smo bili doma, smo delali vse bolj počasi. Ati mi je rekel, da dan je enako dolg, samo čas nas ni priganjal. Imeli smo čas tudi za stvari, ki jih prej nismo počeli. Vse smo delali skupaj, bolj počasi in delali smo tudi stvari, ki smo jih prej bolj redko. Skupaj smo peli, plesali, risali, ustvarjali, presajali rože, z atijem sva uredila zelenjavni vrt, več časa sem se lahko igral z bratcem ... Edino stvar, ki sem jo pogrešal, so bile zaprte knjižnice, ampak nič zato, začel sem brati knjige, ki jih mogoče ne bi nikoli začel. Brati sem začel knjige iz zbirke Zlata knjiga, če si mogoče že kdaj slišala za to zbirko. Zbirka knjig je od mojega atija, ki mu jo je kupila moja babica, ko je bil star toliko let, kot sem jaz sedaj. Ne boš verjela, knjige iz te zbirke so zelo zanimive in zelo veliko jih je v tej zbirki, tako da mi jih še ne bo kmalu zmanjkalo. Trenutno berem knjigo Heidi. Zdi se mi, da sem v tem času užival in sem celo vesel, da je prišlo do epidemije, da smo tako vsi morali ostati doma.

Veš, zelo sem se veselil tudi ponovnega srečanja s svojimi sošolci, ampak pri poročilih so povedali, da se bomo lahko videli šele naslednje šolsko leto. Na določene stvari, ki jih imam rad in sem se jih veselil, bom moral še malo počakati. Upam, da si ti v teh dneh zdrava in da prebiraš nove knjige in v njih spoznaš nove modrosti, ki jih bom lahko spoznaval od tebe. Jaz se zelo veselim branja novih knjig ter ljubezni v naši družini in da bi imeli več takih skupnih trenutkov, kot jih je bilo sedaj, ko smo morali biti doma. S tem mislim na več časa, več ljubezni, manj prepiranja, boljše povezanosti med nami in predvsem zdravja. Pri nas doma se trudimo, da skrbimo za zdravje, širimo svetlobo kot ljubezen in odganjamo temo, ki predstavlja sovraštvo in nestrpnost.

Ostani še naprej zdrava. Lepo te pozdravljam,

Anej Drakulič

Draga deklica z Rastočo knjigo,

hvala ti za tvoje pismo. Zelo sem bil vesel, da si se oglasila, da sva ohranila stik. Tudi meni je zelo žal, da je v naša življenja tako grobo posegel novi virus. Virus, ki ga do sedaj nismo poznali in nas prisilil, da smo začeli živeti na način, ki je nekaj povsem novega za nas. Ti moram priznati, da sem bil sprva kar vesel, da se bodo šolska vrata za nekaj časa zaprla. Da ne bo potrebno hoditi v šolo, se zgodaj zbujati, se držati vseh šolskih pravil, a veselje je kmalu minilo.

Pogrešam šolski zvonec, pogrešam učitelje, sošolce, pogrešam okrašene šolske hodnike, gužvo na stopnišču in naključne dotike. Pogrešam! Ob tem me je zelo nagovorila tvoja misel o času. Spoznal sem, da je čas res najbolj dragocena stvar, ki nam je podarjena. Lahko pa nam je tudi hitro in nenadoma odvzeta. In virus nam ga je odvzel, vsaj v nekem delu. Odvzel nam je čas za druženje, za prijatelje, za normalno šolo.

Bojim se, da z novim načinom življenja zapravljam čas, zapravljam življenje. Vsega tega, kar bi sedaj lahko počel, ne bom mogel nikoli nadoknaditi. Vedno so me učili, naj ne postopam, ne zapravljam časa, naj živim življenje, da tega ne bom kdaj obžaloval. In sedaj že obžalujem vsak trenutek, ko sam sedim doma in ni več tako, kot je bilo. In morda nikoli več ne bo

Draga deklica z Rastočo knjigo, še se bomo videli. Nekoč, morda.

Lepo te pozdravljam,

Gašper Grden

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo!

Od tvojih misli mi je najboljša, da človek, ki si drzne zapraviti svojega časa, ne razume vrednosti življenja. To je zelo življenjska misel. Všeč mi je tudi, da je projekt iz tako majhne države, kot je Slovenija, postal tako popularen po svetu. Moje razmišljanje je enako, da s knjigo širiš obzorja pismenosti. Podpiram te, da bi povezala vse ljudi na svetu. Upam, da boš popularna tudi čez 1000 let. Vse možnosti še imaš.

Človeku je bila dana beseda, da lahko skrije svoje misli, to je modrost Charlesa Mauricija de Talleyranda. Verjamem vate, da boš postala še bolj slavna. Imela boš še več podstavkov z mislimi.

Tudi zelo se strinjam, da je knjiga največji zaklad zame, kajti gusarji so tudi iskali zaklade, a jih niso nikoli našli - knjig. Z zaprtjem knjižnic sem še bolj spoznal vrednost knjig. Domače zaloge knjig sem prebral od prve do zadnje.

Lep pozdrav,

Julij Ogulin

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo!

Hvala ti za pismo, ki je vsebovalo lepo vsebino, tvoja mišljenja, tvoje občutke in prekrasne misli, ki nas naučijo marsikaj poučnega. Napisala si pet zelo lepih, zanimivih in poučnih misli. Izpostavila bi misel, ki mi je bila zelo všeč, Toneta Pavčka, ki pravi: »Rastoča knjiga zvezda stalnica, ljubezen,« kar pomeni, da je Rastoča knjiga stalna kot zvezda, ljubezen pa je med bralci in knjigami. Tudi prva poved v šestem odstavku mi je bila všeč. Res lepo, da tudi drugod po svetu na izviren način krepijo prisrčne odnose. Vrednot pa je kar nekaj, ko se poglobiš vanje, zato sem bila kar malo presenečena, ko si jih toliko naštel. Vendar mi je pa v veliko veselje, da sem jih tako veliko prebrala. Kot si tudi omenila, je zdaj čas in priložnost za novo znanje. Vsekakor ima Rastoča knjiga prav, ko pravi: »Naj ne mine dan, da ne bi naredili česa dobrega zase, za družino, za ožjo in širšo skupnost.« Upam, da se imaš lepo s svojo prijateljico Rastočo knjigo. Prepričana sem, da se držiš karantene in bereš kakšno zanimivo knjigo. Naši Šmihelčanka in Birčanka že nestrpnost čakata, kdaj bosta spet zrasli. Vem, da naše znanje raste bolj in bolj iz dneva v dan, pa čeprav se učimo na daljavo. Zelo sem vesela, da si delila svoje mišljenje, počutje in tvoja priporočanja z nami. Imej se lepo in ostani zdrava še naprej.

Lep in zdrav pozdrav iz karantene od...

... Julije Šušteršič

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo!

Prebral sem tvoje pismo. Čeprav nisem vsega razumel, sem se odločil, da ti bom pisal o svoji razporeditvi časa. Sedaj mi je doma težko. Najbolj pogrešam prijatelje. Malo sem se že navadil, a vseeno komaj čakam, da jih spet vidim.

No, skratka! Tudi jaz mislim, da je treba s časom lepo ravnati. Priznam, da imam včasih s tem težave. Po navadi si čas razporedim v glavi. Velikokrat je to težava, zato mi pri tem pomaga mami. Čas si moramo lepo razporediti, ker živimo samo enkrat, zato moramo ta čas preživeti, kolikor se da dobro. Verjamem, da lahko slabo razporejen čas vpliva na naše počutje.

No, v glavnem komaj čakam, da bo konec te pandemije. Ko je bo konec, te bom obiskal.

Komaj čakam. Se vidimo.

Lep pozdrav

Marko Kapš

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Malo sem žalostna, da ne bo velike prireditve v tvojemu imenu. Koliko bi bila že stara? Lepo je, da poskušaš združiti vse ljudi na svetu z neko preprosto, a zanimivo dejavnostjo, kot sta branje in modrost. Izredno se strinjam s tvojo modrostjo glede časa. Zelo mi je všeč, kako si to napisala. Čas je dragocena stvar. Vesela sem slišati besedo *ostani doma* od koga drugega, ne samo od novinarjev. Ker vsakič, ko je dnevnik, vremenska napoved ali ko se predvaja, kaj je neki politik rekel, se reče: »Ostani doma.« Ne rabiš skrbeti, deklica. V šole se bomo kmalu vrnili. Nekateri prej kot drugi. 9. razred in prvo triletnje se bodo vrnili že letos. Mene in ostale šestošolce pa boš najbrž videla šele naslednje leto. Takrat bomo pa že v 7. razredu. Vesela sem, da se vse to pomirja. Kmalu bom lahko stopila v plesno dvorano. Zdaj se pa moram posloviti.

Lep pozdrav

Nina Gril

Spoštovana!

Ime mi je Tamara. Vesela sem, da sem te spoznala. Jaz sem v tem času prebrala kar nekaj knjig, ki smo jih imeli že doma. Ko sem prebrala to misel: "Dokler bo beseda, bo stala gora v svoji višini," sem se prepustila razmišljanju o tem. Čez nekaj časa sem ugotovila, kaj pomeni. Z vsemi mislimi, ki so vklesane pod Vašim kipom, sem si pustila malo razmisliti. Res se strinjam, da je treba zelo vestno ravnati s časom. Nekateri imajo malo manj časa, nekateri ga imajo več. A pomembno je, da ga pravilno uporabimo. V tem času, medtem ko traja koronavirus, sem se naučila veliko. Naučila sem se, da nam tudi veliko časa, ko se ne videvamo, mine zelo hitro, ampak to ne vpliva tudi na naša čustva. Vseeno pogrešam prijatelje in sorodnike ter šolo. Imam veliko veselih trenutkov, ker sem veliko časa s svojo družino in se zabavam, kolikor se lahko. Zelo me je osrečilo, da ste mi poslali pismo v tem času.

Lepo te pozdravljam,

Tamara Kojić

Rastoča deklica!

V tvojem pismu sem ugotovil, da se nam je zdaj delo zelo otežilo, ker se moramo paziti, da ne bi ogrožali svojega zdravja in zdravja drugih ljudi. Ugotovil sem zelo veliko o projektu Rastoča knjiga.

V pismu je bilo veliko stavkov o modrostih in pregovorih, ki so jih napisali pisatelji v njihovih knjigah.

Glede na trenutne razmere ne smemo delati nič, vedno se moramo z nečim zaposliti, da nam ne bo dolgčas. Npr. hoditi, iti na svež zrak, brati, imeti čas zase ... Vedno moramo paziti na svoje zdravje, da ne ogrožamo sebe ter drugih. Vedno hočemo, da smo zdravi, zato se moramo zdaj zelo paziti, da bomo res. Ko vidimo, da nismo zdravi, ostanemo doma, da še koga ne okužimo, ter čim prej ozdravimo.

Vedno ko smo doma, pa ne smemo pozabiti tudi brati.

Lep pozdrav!

Tom Macele

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo!

Vesel sem, da si meni oziroma vsem skupaj napisala tako čudovito pismo.

V njem je zelo velikih misli. Meni je najbolj všeč prvo sporočilo Rastoče knjige, ki pravi: Naj ne mine dan, da ne bi naredil česa dobrega zase, za družino, za ožjo in širšo skupnost ...

Se popolnoma strinjam z napisanim. Sem pa mnenja, da bi moral tudi vsak pri sebi razčistiti v glavi, kar je prav in kaj ne.

Vidim, da določeni kar ne upoštevajo pravil.

Sam sem videl prodajalca brez maske. Sem se kar začudil! Vsi, prav vsi bi se morali držati navodil, da s skupnimi močmi premagamo koronavirus.

Sam sem bil negativno presenečen, ko sem slišal, da bomo zaključili šolo na daljavo! Po eni strani je to za vse neka izkušnja, a hkrati preizkušnja za vse nas.

Tukaj bi vključil starše, ki nam kakorkoli pomagajo v tej situaciji, nam omogočijo in preskrbijo razne pripomočke, da se lahko učimo tudi tako na daljavo.

Vendar pa pri vsem ni tako. Gledam včasih poročila in me kar zmrazi, ko vidim, da nekateri otroci nimajo vsega, še hrane in oblačil ne. Marsikateri od staršev je v tej pandemiji izgubil službo, kar je grozno.

Povprašal pa sem tudi moje stare starše in česa takega še niso doživeli.

Tako da upam, da nam s skupnimi močmi uspe!!!

Želim veliko zdravja in moči

Tim Agnič

Novo mesto, 4. 5. 2020

Pozdravljena, Deklica z Rastočo knjigo!

Hvala za tvoje pismo, za tvoj iskren zapis in tvoja sporočila. Praviš, da si s prvim sporočilom Rastoče knjige nerazdružljivo povezana. Veš, tudi jaz sem ob tem sporočilu začel razmišljati. Takole praviš: "Naj ne mine dan, da ne bi naredil česa dobrega zase, za družino, za ožjo in širšo skupnost."

Najlažje je narediti nekaj dobrega zase oziroma sebi. Danes sem na primer igral badminton. Poleg tega, da sem se zabaval, sem se tudi zelo razgibal, kar je dobro za moje telo. Tudi za družino sem nekaj naredil. Pomagal sem kuhati kosilo in namesto mamice, ki je bila v službi, sem mlajši sestri pomagal pri reševanju nalog za šolo.

Ko gre za ožjo ali širšo skupnost, pa nam velikokrat zmanjka idej, kaj bi lahko naredili, no, vsaj pri meni je tako. Ne gre toliko za ideje, kaj bi lahko naredil za skupnost, ampak do sedaj sploh nisem razmišljal o tem. Odločil sem se, da bom pripravil seznam dobrih del za ožjo in širšo skupnost, ki sem jih sposoben sam narediti. V naslednjem pismu ti jih zagotovo predstavim in povem, kako sem bil uspešen.

Prepričan sem, da bom z vsakim dobrim delom tudi jaz zrasel za kakšen centimeter. Seveda ne mislim v višino, ampak bo z dobrimi deli rasla moja ljubezen do sebe, družine, okolice, do celega sveta.

Tebi pa želim novih misli, novih zapisov, čim več vzpodbudnih besed na tvojih straneh Rastoče knjige. Naj zapisi, besede res obkrožijo cel svet.

Ko bodo razmere dopuščale, te zagotovo obiščem, do takrat pa se lepo imej.

Tvoj prijatelj,

Žiga Resnik

Draga Rastoča deklica!

Jaz sem Žan in dobil sem tvoje pismo. Upam, da se imaš lepo tam v Ljubljani. Zdaj ti je verjetno malo dolgčas, ker ni toliko ljudi v parku, ki bi se pogovarjali s tabo. Saj bi te prišel pogledat, vendar se zaradi koronavirusa raje ne bi izpostavljal nevarnosti. Veš, mi v šoli vsako leto naredimo kaj, kar je namenjeno tebi. Naredimo kipe s tvojo podobo, pišemo lepe misli, pesmi in še in še. Tvoj oče dr. Janez Gabrijelčič nam vsako leto pove kaj lepega o tebi. Vedno nas lepo ogovori. Če še nisi vedela, je on hodil na našo šolo OŠ Šmihel. Tudi mene si po vsej verjetnosti videla, saj smo bili lani na končni ekskurziji v Ljubljani in smo šli spotoma še do tvojega kipa. Bilo nas je za poln avtobus.

Na koncu pa smo se še vsi slikali pred tvojim kipom. Lepo se imej.

P. S. Mogoče se pa še kdaj vidiva.

Lp

Žan Hočevar
iz Novega mesta

Draga Rastoča deklica,

ne vem, kakšen odgovor ti naj napišem, saj vprašanja nisem opazila. Preden začnem s tvojim pismom, bi rada izpostavila nekaj. Ker ugibam, da si pismo pisala za vse starostne skupine, tudi osnovnošolce, ti predlagam, da ne uporabljaš besed, kot so altruizem, empatija ipd.

Naj ti opišem moje stanje. Želim si, da bi se karantena kmalu končala, da bi lahko šla nazaj v šolo, saj se bojim, kako bo z mojim razumevanjem snovi v prihodnosti. Biti v šoli je čisto drugače, imaš mir, delovni prostor ti pomaga, da se lažje zbereš za učenje, učiteljica je tam, snov ti z lahkoto razloži, in če česa ne razumeš, moraš le dvigniti roko in počakati. Tudi moji zapiski so bili lepši in imela sem več volje in bolj sem bila zagreta za delo. Čeprav mislim, da snov znam, to ni nujno res. Sprašujem se, kako bo s šolo naslednje leto. Kako bo ta virus na sploh vplival na moje življenje? Življenje mojih bližnjih? Izobrazbo? Gospodarstvo? Dejstvo, da so se knjižnice odprle, me je razveselilo, saj mi ne bo treba več brati e-knjig.

Upam, da bo tega kmalu konec. Ostanimo pozitivni :)

Lep pozdrav,

Emma Kastrevc

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Res ne vem, kako boste zbrali vseh 7 milijard ljudi po celem svetu. Mislim, da se ameriški predsednik Tramp ne bo strinjal. :) Ampak verjamem, da vam bo uspelo.

Tudi jaz sem žalosten, kar se ne bomo srečali v šoli. Pri nas doma se imamo dobro, le včasih se spreva z bratom (zelo je siten). Vendar hitro pozabiva na spor. V tem času koronavirusa smo se kar navadili na tako življenje. Menim, da bi se mi bilo sedaj težko vrniti nazaj v šolo. Da preganjam dolgčas, berem kar dve knjigi hkrati. Prva je Mihec milijarder, druga pa Avtobus ob treh. Tudi meni se zdi, da bi lahko ta pandemija že postala zgodovina. Menim, da je tvoje sporočilo primerno za ta čas. Opis, ki si ga navedla, da moramo živeti duhovno bogato, širiti svetlobo in odganjati temo, je zelo moder nasvet.

Zanimiv mi je tudi tvoj izraz Abeceda vrednot. Mislim, da so to razvrščene vrednote po abecedi. Ali imam prav?

Upam, da sem te s svojim pismom razveselil.

Vse dobro in srečno ti želim

Erazem Kovač

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo!

Kako si? Se dobro počutiš? Jaz se.

Res si si želim, da bi vseh 7 milijard ljudi po svetu upoštevalo pravila, ki jih svetujejo strokovnjaki. Ampak jih ne vsi. Pri nas doma jih. Kaj pa ti?

Tudi jaz sem žalosten, da se ne moremo videti. A mi lahko predlagaš kakšno dobro knjigo? Jaz sem že pri koncu ene, ki mi je zelo všeč, Avtobus ob treh, pisateljice Nataše Konc Lorenzutti. Najbolj mi je zanimiv odlomek, ko oče zboli. V tem odlomku sem se večkrat spomnil, kako ljudje izgubijo svoje bližnje sedaj, ko razsaja ta grozni koronavirus.

Želim si, da bi se šola kmalu odprla, da se bomo s prijatelji videli tudi v živo in ne samo preko računalnikov. Bodi zdrava. Če pa se dolgočasiš, ti predlagam branje, sprehod po gozdu ali učenje ... To meni pomaga, da dnevi hitreje minejo.

Zdaj bom pa kar končal, ker mi moj siten brat nagaja. :)

Lepo bodi.

Gašper Kovač

Pozdravljena, Deklica z Rastočo knjigo

Ko sem prebrala tvoje pismo, mi je v trenutku priskočila ena lepa misel. Lahko ti jo kar zdaj povem. Naj se ti zdi, da zmoreš in da ne zmoreš, vedno imaš prav. Upam, da ti je moja misel všeč. Razmišljala sem o tem, da bi se hitro končalo to, kar se dogaja, in bi spet zaživel v novo življenje. Moji občutki so bili mešani. Bilo me je strah zame in za moje bližnje.

Sedaj ti pa napišem eno lepo modrost. Biti moramo pripravljeni, da se odrečemo življenju, kakršnega smo načrtovali. Zakaj? Da bi zaživel življenje, ki čaka na nas.

Lana Erpe

Pozdravljena!

Kot prvo bi rada povedala, da bom tudi jaz pogrešala tebe. Lanski izlet s šolo je bil res zanimiv, a sem na koncu mislila, da te sploh ne bomo videli. Priznam, da nisem ravno velika ljubiteljica knjig. Če pa mi je knjiga, ki jo berem, res všeč, bi jo lahko prebrala še stokrat. Mislim, da je s časom res treba ravnati pravilno, čeprav se tega sploh ne zavedamo. Namesto da zapravimo nekaj časa za kreg ali podobno, bi lahko najprej razmislili, kakšno bo naše življenje po tem, in na kakšen način bomo povzročili najmanj škode.

Pri ljubezni bi raje poudarila okolje in naravo. Vse okoli nas so smeti, za katere ne vemo, kaj bi z njimi. Na primer, da bi kdo jedel kakšen bombon na sprehodu, ki je ovit v papirček. Namesto da bi ga dal v žep in hodil do naslednjega koša za smeti, ga raje vržemo v naravo, pa zraven sploh ne pomislimo, koliko živali lahko pogine zaradi onesnaževanja. Zdaj, ko porabim malo manj časa za vse stvari, se bom potrudila, da preberem čim več knjig. Seveda pa ne smem pozabiti na pomoč, ki jo potrebujejo vsi okoli mene.

Upam, da skrbiš zase, saj ne bi želela, da dobiš koronavirus. Tudi jaz ti pošiljam veliko zdravja in ljubezni.

tvoja Eli Gorjanc

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

To pismo pišem tebi. In mislim, da bo v tem času, v katerem smo, res edino ljubezen rešila človeštvo. Letos se je vse spremenilo in vsi smo ostali doma. Tudi jaz upam, da se kmalu vidimo. Letos lahko upamo, da se to čim prej neha širiti in da se konča, da bo vse tako kot prej. Druženje s prijatelji, da bi hodili v šolo, veliko veselja in zabave, branje knjig in še veliko stvari, ki smo jih lahko počeli pred koronavirusom. Življenje res ni lahko, vendar tako je. Zdaj pogrešam vse ljudi, ki so bili z mano, ki so me imeli radi in so me spodbujali, mi pomagali in še veliko več. In življenje je lepo, nihče pa ni rekel, da je preprosto. Skupaj zmoremo, skupaj smo eno. Zdaj pa imam zate eno sporočilce: Ostani taka, kot si, bodi to, kar si. Upam, da se kmalu vidimo.

Lep pozdrav,

Lara Hutevec

Pozdravljena!

Sem najstnik Primož. Jaz pa nisem nič žalosten zaradi nastale situacije. Trenutna situacija je res čudna zaradi korone. Tudi jaz imam omejeno gibanje in se ne smem se družiti s prijatelji na igrišču. Lahko pa sem več časa na igricah. Saj tudi ni tako slabo, dokler ni prišel stavek: »Učenci od 4 do 8 razreda bodo šolsko leto zaključili na daljavo.« Moje mnenje o tem je bolj skromno. Najprej bi na netu našel tistega, ki je izrazil stavek, naj imajo učenci šolo na daljavo. Nato bi ga odpustil iz Vlade RS. Vse bi naredil, da bi imeli vsi trenutno počitnice. Za šolo delam od 10.00 do 14.35. Edina dobra stran pri tem je, da nimamo domače naloge. Imam tudi srečo, da je dovoljeno, da se sprehajamo spet po drugih občinah. Piši mi, če ti bo kaj boljše.

LP,

Primož Klobučar

Draga deklica!

Vem, da ti je v teh časih težko. Pomisli, da smo vsi v tem. Pomisli kako sem se počutil jaz, ko sem ugotovil, da to leto sploh ne grem v šolo! Sudi jaz sem žalosten, ker ne bo prireditve. Zelo rad berem, zato mi je všeč citat Franka Kappe, ki se glasi: "Tako veliko knjig, a tako malo časa." Upam, da ti bo pomagal. Si je zmanjkalo knjig? Vpni si spletno stran Biblos. Če ni mogoče, ne skrbi, knjižnice že odpirajo vrata. Verjamen, da se nestopno čakaš, da pod tvoje telo pride nova misel. Verjemi, tudi jaz. Sakej, ko se bom vrnil v šolo, bom prebral. Upam, da se čimprej vidiva.

Lepe pozdrave,

Anže Sabijom, 6. a

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo,

tvoje pismo je zelo dolgo in tudi težko. Prebral sem ga dvakrat, trikrat, a še vedno ne vem, kako bi ti odgovoril nanj. V času pandemije, ko smo dva meseca doma, sem tako, kot si ti nas, jaz pogrešal babico, dedka, teto, strica, sestrično in bratranca, prijatelje in sošolce. Tudi TV in računalniške igre, ki sta jih starša kasneje zaklenila, niso tako zabavne kot druženje s prijatelji in sošolci. Vendar tako kot sama praviš, upoštevati je treba navodila naše vlade. Sem pa v času karantene doživel kar nekaj lepih stvari. S starši sem spoznal veliko novih poti v našem gozdu. Končno sem prebral do konca tretji del Harryja Potterja in se najedel doma pečene torte, potice in pite. Tako sem ugotovil, da ta čas niti ni tako zelo slab. Sem pa v nedeljo doživel eno lepo stvar. Z družino smo se odpeljali v Krško, kjer imajo gokart stezo. Tja me je povabil moj sosed in prijatelj Aljaž. Aljaž ima gokart, ki ga trenira že od šestega ali sedmega leta. Čeprav sem bil prvič na gokartu, mi ga je odstopil, da sem se z njim dvakrat vozil po strezi. Bil sem zelo vesel, da mi je Aljaž dal to priložnost. Ob tem sem pomislil na misel, ki je zapisana na tebi: Edino ljubezen bo rešila človeštvo (Boris Pahor). Če bi se imeli vsi med seboj radi, ne bi bilo vojn in sovraštva. Svet bi bil mnogo lepši.

Draga deklica, izkoristi ta čas za počitek in razmišljanje. Ko se ponovno vidimo, pa nam boš predala kakšne novice in lepe misli in naj tvoja knjiga še naprej raste z modrostmi in pregovori.

Jakob Cvelbar

Hiša brez knjige je kot votel dom brez duše.

Hiša brez knjige je žalostna.

Hiša brez knjige je prazna.

Naša hiša knjige ima.

Naša hiša ni žalostna.

Se vedno smeji.

Lan Jerič

Draga deklica,

hvala ti za vse, kar si napisala. In jaz sem tudi ena izmed tistih, ki imajo zelo radi knjige. Spodbujaj ljudi še naprej in brez mej. In tudi nekaj bi ti rada zaupala. To je moja modrost. Če si žalosten, odpri knjigo in svet bo popoln. Upam, da ti je všeč. Meni branje pomeni zelo veliko. Sploh si ne morem predstavljati, kako bi bilo brez knjig. Blagor ti, ki lahko vedno bereš. Jaz ne morem.

In še nekaj me zanima. Katera je tvoja najljubša knjiga? Moja je Harry Potter. Naj ti Covid-19 ne prepreči veselja. Ostani zdrava in imej se lepo.

Manca Meštrič

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Prav imaš. V teh časih nam zaradi koronavirusa ni lahko. Zdaj ko smo doma, imamo več časa za družino, lahko se bolj posvetimo tudi branju knjig. Čeprav nisem prebral še nobene, mislim, da se lahko zgodi tudi to. Verjetno vsi upamo, da se počasi začnejo odpirati gostilne, saloni so se danes, šole pa se za nas v tem šolskem letu verjetno ne bodo. Sem pa vesel, da bo moja sestra šla v vrtec, da bo doma malo miru. Mislim pa, da se vsi že družimo z nekaterimi prijatelji. Medtem ko smo doma, se lahko spomnimo tudi kakšne misli. Rastoča knjiga je zdaj še posebej pomembna, saj ravno zdaj za njo večkrat slišim.

Upam, da se bodo te razmere sprostile.

Anže Pavlič

Deklica z Rastočo knjigo!

Prebral sem tvoje pismo. Zdaj, ko smo vsi doma v karanteni zaradi novega koronavirusa, si verjetno zelo osamljena v parku. Malo ljudi te obišče in poklepeta ob tvojem kipu. Verjetno se tako počuti veliko ljudi. Mnogo je takih, ki nimajo nikogar. Tudi jaz pogrešam svoje sošolce in druženje s prijatelji. Ti pa povem, da mi je všeč, da sedaj preživim veliko časa s svojo družino. Mami in oči sta oba bila zelo zaposlena in dan je hitro minil. Vsak je opravljal svoje delo. Ob vikendih pa smo se sproščeno družili. Zdaj pa tudi popoldan najdemo čas, da se pogovarjamo in kaj skupaj ustvarjamo. Zvečer pa z mami bereva knjige. Zelo je zabavno in imamo se lepo.

S pomočjo zgodb v knjigah pozabimo na pandemijo in se vživimo v knjižne like ter tako pričaramo lepše dneve.

Ne bodi žalostna. Vsak trenutek se nekdo spomni nate. Danes nate misli vsa šola OŠ Šmihel.

Pošiljam ti lepe pozdrave iz Novega mesta.

Tevo Hrovat

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Hvala ti za veliko misli, modrosti in pregovorov. Zdiš se mi zelo vesela in prijazna deklica. Iz tvojega pisma sem tudi ugotovila, da na nek način si varuhinja knjig in rada spodbujaš ljudi k branju. Priznam, da ne berem rada, še posebej pa knjig, ki imajo več kot 100 strani, in ne maram knjig, ki so o naravi in naravnih pojavih. Ampak mogoče si me celo malo spodbudila k branju, mogoče čisto malo. :) :)

Lep pozdrav,

Luna Fink

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Všeč mi je sporočilo, da naredimo nekaj za družino.

Komaj čakam da bo slabega virusa konec in da se bomo spet videli s sošolci. Odkar nisem v šoli, sem bral veliko več knjig. Želim, da bo več ljudi se združilo in prišli v Projekt Rastočo Knjigo.

Tvoja razmišljanja so mi bila zelo všeč, ker imaš veliko modrost in odprto srce.

Tudi tebi želim veliko zdravja in uspeha.

Tim Kump

Draga Deklica z Rastočo knjigo,

vesel sem, da si napisala pismo, ki govori o medsebojnih odnosih. V teh časih moramo vsi stremeti k temu. Tudi sam bom to poskušal. Tvoja razmišljanja so mi všeč, čeprav pa sam mislim, da se ti ni treba spoprijateljiti z vsemi ljudmi. Upam, da nas boš še naprej tako lepo spodbujala.

Lep pozdrav,

Jaka Kapš

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Nisem točno vedela, kaj bi ti napisala, zato sem se tudi obirala. Upam, da si v redu in da uživaš. Tvoje besedilo mi je bilo všeč, ampak ne razumem, na kaj naj odgovorim in zato ti bom samo nekaj napisala. Meni tudi ni zabavno biti doma, še posebej, ker delam za šolo po 8 ur. In raje bi se vrnila nazaj v normalno šolo, ker mi to delo niti malo ni všeč.

Ta teden bomo končno začeli treninge in zelo se veselim, da bom lahko vsaj videla prijateljice, no, seveda ne vse, ker bomo razdeljeni po skupinah.

Lepo te pozdravljam!

Mia Zrimšek

Prebral sem tvoje pismo. Tudi jaz sem žalosten, ker smo morali prestaviti naša spomladanska srečanja. Zaradi pandemije, ki nas je zajela, se počutim osamljeno, ker pogrešam prijatelje in šolo. Ker sem cele dneve doma, imam včasih še preveč časa, ki pa ga ne porabim vedno tako, kot bi ga moral. So dnevi, ko sem slabe volje in ne delam vedno z veseljem naloge za šolo. Včasih se skregam z bratoma, pa se potem zavem, da ni bilo prav. Trudim se, da pomagam pri različnih domačih opravilih in da staršev ne jezim. Veliko razmišljam o tem, kdaj se bomo vrnili nazaj v šolo. Do zdaj je bilo vse, kar smo imeli, preveč samoumevno. Mogoče bom takrat, ko bo te pandemije konec, bolj cenil čas, ki ga bom preživel s prijatelji in med sošolci.

Lep pozdrav

Gašper Selan

Pozdravljena, Deklica z Rastočo knjigo,

pišem ti zaradi tvoje prošnje, da ti povem, kako preživljam svoj čas kot pes, priklenjen doma. To je še najmanj zaskrbljujoča stvar. Najhujša je kajpada šola. Ko se je že zdelo, da mi je v navadni šoli težko, je prišla šola na daljavo, ki se je izkazala za še težji način šolanja. Ko sem prišel iz šole, mi je po navadi ostalo še malo prostega časa, medtem ko sedaj za šolo na daljavo porabim skoraj cel dan. Edino dobra stvar pri tem pa je, da ni treba tako zgodaj vstajati.

Lep pozdrav,

Gregor Klobučar

Pozdravljena, Deklica z Rastočo knjigo

Sem Tim Mervar in hodim na OŠ Šmihel v Novem mestu.

Mene je bilo koronavirusa na začetku malo strah. Bal sem se, da bi dedek in babica zbolela. Zdaj pa ne več, kajti Slovenci smo se dobro odrezali. Večina Slovencev je karanteno vzela resno. Držali smo se dogovorov in ostali doma. Počasi se situacija umirja. Zadnja dva dneva celo nismo imeli novih okužb. Ukrepi se počasi sproščajo. Meni se zdi sproščanje ukrepov sicer malce prehitro. Kljub vsemu pa moramo nekateri učenci še vedno ostati doma in nadaljevati šolanje na daljavo. Meni je šolanje na tak način čisto všeč. Saj grem lahko kadarkoli na odmor, kaj jesti in se sprostiti. Pogrešam pa sošolce in vse neumnosti, ki smo jih ušpičili. Mogoče pa je koronavirus prišel ob pravem času, saj nam trenutni razvoj tehnologije omogoča šolanje na daljavo. Poročajo pa tudi o pozitivnih učinkih na okolje zaradi zmanjšanja industrije in prometa.

Mislim, da je potrebno v vsaki situaciji, v kateri se znajdemo, poiskati pozitivne in negativne stvari.

Upam, da bo tudi v drugih državah stopnja okuženosti kmalu začela padati. Skupaj nam bo morda uspelo izkoreniniti ta virus.

Lepo te pozdravljam!

Tim Mervar

Draga deklica z Rastočo knjigo!

Lahtko ti povem, da sem zelo srečna, ker sem te spoznala. Ti me spodbujaš k boljšemu življenju in užitku do branja. Nisi molčeca, ampak ustvarjaš resnični pogovor med nami bralci. Včasih si tudi skrivnostna, vendar ljudje vidijo v tebi žarek svetlobe. Si prava harmonija, vendar v pravi melodiji. Prav gotovo imaš tudi svoje sovražnike, vendar mislim, da bo prišel čas, ko bodo ravno oni tvoji najboljši prijatelji. Imam samo eno željo, da bi dovolj dolgo živel in bila poplačana za svoje plemenito delo. Kajti samo ti, ti deklica z Rastočo knjigo, v naša življenja prinašaš znanje, smeh, ljubezen do branja in upanje na boljši jutri. Deklica z Rastočo knjigo, lahtko ti povem, da boš trajala dlje kot šopek svežih rož, nisi redilna kot čokolada in ohranila te bom še dolgo v prihodnost.

Želim ti en lep sončen pozdrav,

tvoja prijateljica,

Tjaša Čečelič

Kojdaj bo spet normalno, sprašujem se.
Korona kdaj zaprla med štiri zidove si naše svetove.
Realnost je taka, da šola na računalniku me čaka.
Onaj čas pokaže, kako in kaj.
Najpak jaz vem, da sem sam.

Veseli, druženje in zabava glasna so razprava.
Igra je zame internet, saj z njim ohranjam zunanji svet.
Ribičija moja je terapija, na žalost mi jo odsvetuje televizija.
Upanje ostaja, da bo vse tako kot lani maja.
Sonce vsako jutro vstaja in nam novo upanje podaja.

Miha Škulj

Spoštovana deklica z Rastočo knjigo!

S tvojimi mislimi, zapisanimi v pismu se popolnoma strinjam. S spodbudnimi besedami nas vse spomniš, da moramo zdaj v času karantene vsi držati skupaj. Upoštevati moramo vsa navodila in tako bomo virus najhitreje premagali. Vem, da bo to pismo dalo ljudem zagon, energijo in spodbudo.

Sam pa si želim, da bi v teh časih imeli več časa za branje, razmišljanje in poglobljanje medsebojnih družinskih odnosov. Žal pa je zaradi izobraževanja na domu prostega časa zelo malo.

Dotaknila se me je misel: "Človek, ki si drzne zapraviti uro svojega časa, ne razume vrednosti življenja." Večkrat pomislim o smislu zapravljanja ur za reševanje najrazličnejših nalog, ki jih dobivamo v tem času.

Menim, da bi bil čas, preživet v slogi z družino in v pogovorih o življenju, več vreden kot čas, ki ga porabim za reševanje nekaterih nalog.

Lep pozdrav.

Mark Šurla

Draga Deklica z Rastočo knjigo,

vesela sem, da si nam napisala pismo in nas spodbujaš v težkih časih. Lepo je, če si pomagamo v težavah.

Ne obupaj in še naprej spodbujaj ljudi. Mislim, da čeprav se epidemija umirja, ne bi smeli dovoliti izstopa iz občin. Nekateri to izkoriščajo sebi v prid.

Mislim tudi, da bi moralo več ljudi prebrati tvoje pismo in se zgledovati po njem.

Lep pozdrav, *Hana Recelj*

Draga deklica z Rastočo knjigo!

Žal mi je da ste morali odpovedati vsa srečanja. Gotovo si se jih zelo veselila. Tudi jaz se ves čas sprašujem, kako naj ravnam s časom. Jaz se strinjam z Borisom Pahorjem, da bo edino ljubezen rešila človeštvo, ampak ne vem, kako naj k temu pripomorem. Ali imaš ti kakšen nasvet? Tudi jaz bi rada, da ta koronavirus čim prej izzveni, meni se zdi, da nisem edina.

Lepo se imej,

Ema Ovniček

Draga Deklica z Rastočo knjigo

Prebrala sem tvoje pismo, ki si ga namenila vsem Slovincem in Slovenkam. Tudi jaz že pogrešam druženje in prireditve v tem koronačasu, zato tudi upoštevam priporočila Vlade, da bi lahko ta virus odšel in bi spet zaživel tako kot prej. Je pa ta novi koronavirus tudi za nekaj dober. Na primer: v tej dolgi karanteni si se lahko posvetil sebi in svoji družini. Tudi ta težji čas bo minil, samo upoštevati moramo navodila in vsi skupaj bomo dočakali tisti srečni dan. Saj veš, kaj pravi pregovor: Kdor čaka, dočaka.

Julija Vidmar

Draga deklica!

Ob prebiranju tvojega pisma me preveva predvsem čustvo žalosti in razočaranja, saj si zelo lepo opisala trenutno stanje v svetu zaradi pandemije, ki nas je odmaknila od številnih dejavnosti.

Hkrati razumem tvoje veliko poslanstvo naučiti ljudi, kako vzljubiti pisana besedila, knjige, iz katerih lahko črpamo neomejeno znanje. Citiram: »Naj ne mine dan, da ne bi naredil česa dobrega zase, za družino, za ožjo in širšo skupnost.«

Ta stavek ima močno sporočilo, ki pravi, da mora vsak iz med nas z drobnimi dejanji premikati svet v boljšo smer.

Verjamem, da če ma človek jasne cilje in nenehno išče pot, kako bi jih dosegel, potem tudi sledi uspeh.

Lepo te pozdravljam in ti želim čim manj ovir na tvoji poti.

Filip Mai Murn

DRUGAČNI = ENAKOPRAVNI

Ljudje smo si različni,
a vsi smo le samo ljudje.
Eni črni, drugi beli,
tretji majhni in veliki,
spet eni debeli ali suhi, bogati ali revni,
intelligentni ali pa samo povprečni,
a vsi smo si enakovredni.

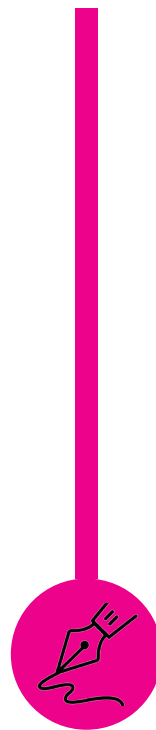
Naj nas povezuje prijateljstvo, ljubezen
in naj vsakdo izmed nas bo srečen.

Kar zate je drugačno,
za drugega je pač normalno.
Drugačnost je enakopravnost.
Živi svoje sanje in potopi se vanje.

MODROST V PANDEMIJI

Koronavirus je prišel,
našemu življenju drugačno sliko je nadel.
Pandemijo cel svet zdaj ima,
tudi jaz sem žalostna vsa.
Sošolci in prijatelji le še na spletu so,
pa vendar ne pozabimo, da skupaj smo.
Pomagajmo drug drugemu,
da lažje nam življenje bo.
Stopimo skupaj, pa čeprav narazen,
ljubezen naj poveže nas
in svetu pokaže svoj pravi obraz.
Bodimo strpni in odgovorni,
saj le tako bomo na koncu zadovoljni.

Neja Selak

Pozdravljena, Deklica z Rastočo knjigo!

Prebral sem tvoje pismo. V času pandemije moramo res biti doma, spoštovati moramo razdaljo med ljudmi. Zato imamo tudi pouk na daljavo. Tudi jaz sem žalosten, ker moramo prestaviti spomladanska srečanja na kasneje.

Napisala si, da kdor ne zna ravnati s časom, ne zna ravnati z ničemer. Čas, ki ga lahko povezujemo z življenjem, je res pomemben. Urediti si moraš čas, in življenja bo nenadoma več. Probleme z neurejenim urnikom imam jaz, kar me zelo moti.

Menim, da mora človek početi stvari, za katere mu KASNEJE ne bo žal.

Cilj projekta Rastoče knjige je spodbujanje ljudi k širjenju radosti, krepitev narodne zavesti ter predstavljanje knjige kot simbol znanja in s tem pritegniti čim več bralcev. Med časom izolacije imamo veliko časa, ki ga lahko porabimo z branjem knjig. Tudi sam berem knjige s svoje knjižne police.

Tevž Bajc

Draga Deklica z Rastočo knjigo,

vem, da sedaj zaradi koronavirusa ne moremo početi toliko stvari, kot smo jih lahko prej. Meni pa tudi karantena ni tako všeč. Dolgočasno je. Ni zabavno, kot če bi lahko počeli vse, kar smo lahko pred pandemijo.

Moji cilji trenutno so, da končam šolanje doma in uspešno zaključim to šolsko leto. V najinem razmišljanju pa ni toliko razlike, oba misliva v isto smer in kako nas je zaznamovala pandemija.

Z lepim pozdravom

Marcel Hrovatič

Draga deklica,

s tabo se popolnoma strinjam in kot projekt že sam opominja, da moramo biti že na sploh potrpežljivi in je treba držati skupaj, še posebej v teh časih je to najpomembnejše, kar lahko naredimo. Da si pomagamo in skrbimo zase ter za druge.

Koronavirus nas je na nek način združil in nas povezal. Kot je bilo že rečeno v tvojem pismu, da ne smemo obupati ne glede na situacijo, sem tudi med tvojimi vrsticami začutila in razbrala, kako tudi ti drhtiš in hrepeniš tako kot jaz po najboljših možnih rešitvah in pozitivnih mislih.

Sama pa sem v sebi začutila med branjem, da je vredno ceniti vse, kar imamo, saj nekateri žal ne morejo doživeti ljubezni in spoštovanja.

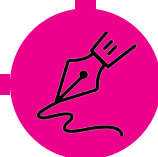
Hvala ti za besede podpore, ki jih v teh časih potrebujemo prav vsi.

Moje razmišljanje je prav takšno kot tvoje. Pustila si me brez besed. Potrebno je biti hvaležen za vse, kar ti je dano.

HVALA TI.

Lepo te pozdravljam.

Ajda Bogataj

Draga Deklica z Rastočo knjigo,

jaz mislim, da koronavirus ni tako nevaren, kot mi drugi pravijo, zato se ga ne bojim. V tvojem pismu sem prebral, da projekt Rastoča knjiga povezuje vse ljudi na svetu. S tem se strinjam. Zanimivo je tudi prebirati razmišljanje slavnih ljudi, najbolj pa mi je všeč rek od Charlesa Darwina. S tvojim razmišljanjem se strinjam in ga spodbujam. Tudi sam mislim, da lahko v tem času naredimo nekaj dobrega zase in druge.

Lepo te pozdravljam,

Andraž Šmajdek

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

S tem, kar si napisala, se zelo strinjam.

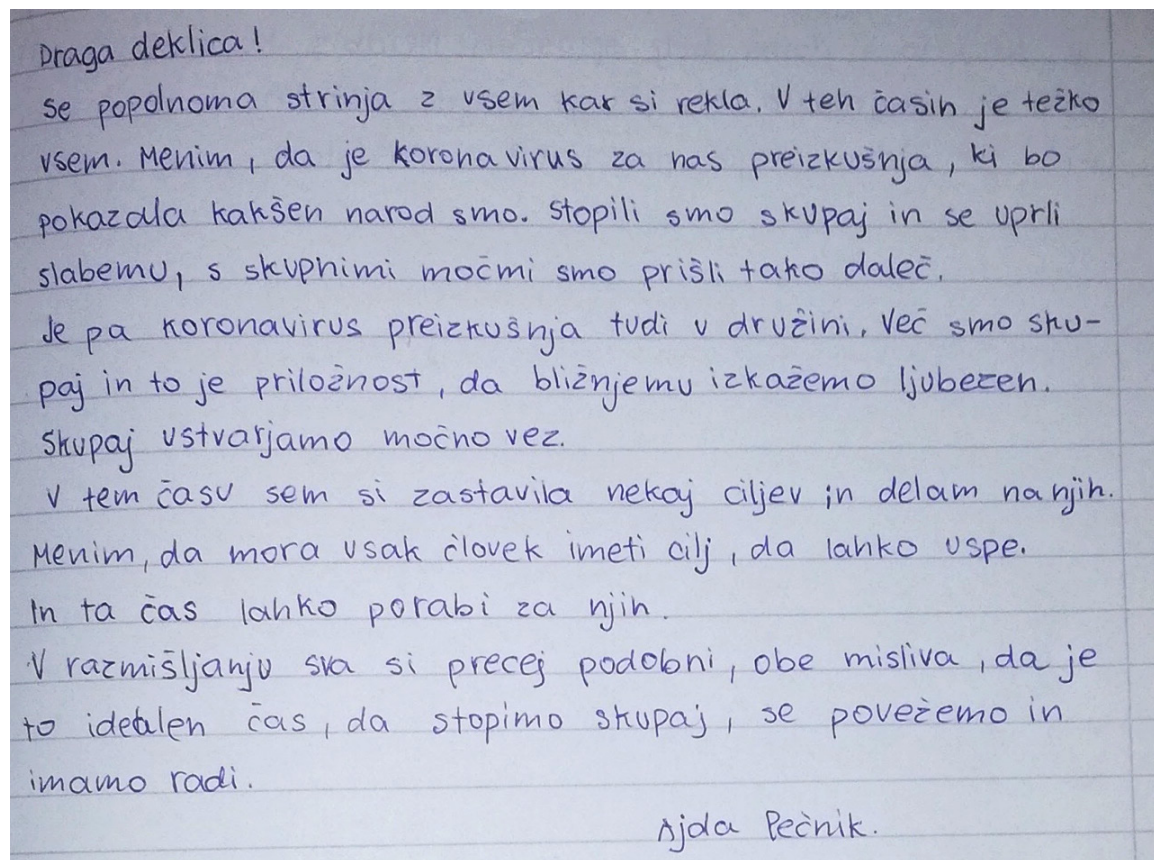
Res je, da je koronavirus zelo spremenil vsakdanje življenje in smo zelo omejeni, vendar ima tudi dobre plati.

Sedaj imam več časa za branje knjig in druženja z družino.

Seveda pa upam, da se ta situacija čim prej konča.

Lep pozdrav

Matej Lozar

Pozdravljena, Deklica z Rastočo knjigo!

Res je bolj težko preživljati čas med karanteno, saj se ne moremo družiti, igrati na igrišču. Med karanteno mi je precej dolgočasno, ampak lahko vsaj hodim na sprehode. Ne berem tako veliko kot ti, raje grem v gozd in opazujem naravo. Za cilj bi pa rad uspešno zaključil razred in se že veselim novega šolskega leta brez karantene.

Bodi boljše volje in pričakuj lepše dni.

Lep pozdrav,

Lukas Lešnjak Pelko

Pozdravljena!

Res je težko v tem času. Dogaja se nam nekaj, na kar nismo mislili, da se bomo kdaj morali pripraviti. Meni se vse to zdi kot film, katerega scenarij še ni bil čisto dokončan. Noro je razmišljati, kako bodo najstniki čez sto let sedeli v istih klopih kot mi in se učili o trenutni situaciji.

Toliko stvari, ki prinašajo ljudem veselje, je odpovedanih, pa če je to koncert, maraton, parade ali pa samo sprehodi z bližnjimi. Jaz pogrešam pogovore s svojimi prijatelji in hojo v šolo in iz nje, ko sem vsako jutro videla prijateljice in se začela pogovarjati z njimi. Pogrešam tudi pravo šolo, lažje se je nekaj naučiti, če ti to nekdo pove in prepričana sem, da nisem edina, ki jo od zaslona računalnika boli glava.

S tabo se strinjam, da lahko ta čas uporabimo za to, da razširimo svoje znanje in da beremo o novih stvareh, ne pa da ves čas gledamo televizijo in v telefon. Na žalost so bile knjižnice zdaj še zaprte, saj sem si hotela nekaj izposoditi.

Ne vem, kako se ti počutiš, ampak mi je žal, da ob sebi nimaš družine. No, saj včasih je kakšna sestra tudi tečna, ampak je vseeno bolje, kot če bi bila sama. Zdrži še malo časa, dobro ti gre.

Lepo te pozdravljam,

Zoja Maksl

Pozdravljena Deklica z Rastočo knjigo.

Tudi meni je škoda za vse to kar se nam trenutno dogaja. Strinjam se z vami o tem, da ~~več~~ želja obdobje pandemije koronavirusa postane čas in priložnost, da bomo razširili naše znanje in opfemenili svoje vedenje z vsemi sporočili zapisanimi v Rastoči knjigi. Zdi se mi, da je pomembno, da če tudi ostajamo doma in ne obiskujemo osnovnih šol, moramo se vedno ohranjati in dopolnjevati svoje znanje, pa če tudi preko računalnika. Jaz res upam da se vse to čim prej konča in, da življenje vseh ljudi po svetu začne delovati normalno.

Želim vam vse dobro, ostanite zdravi,

Lea

Pozdravljena deklica,
moje ime je Mihaela in vesela, da sem te bolje spoznala. Ko smo o šoli ali v družini smo si ogledali tvoj kip. Videla sem te kako z odprto knjigo sedi na kamnitih podbetkih, na katerih so bile napisane malrosti o katerimi rasteš. Ter nikar nebi žalostna ljudje po celem svetu vsak dan raziskujejo in se trudijo narediti cepivo proti koronavirusu. Če ti po pravici povem tudi jaz si bi želela, da vse to čim hitreje mine saj pogrešam mojo osnovno šolo, prijatelje in sedenje za železnimi klopi ter pridobivanje znanja. Najrajši imam Kemijo saj je mogla postati kemik in raziskovati zdravila za bolezen kot so COVID-19. Vesela sem, da sem ti lahko pisala.
L.P. Mihaela Hrvatić Perović

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Danes sem veliko spoznal o Rastoči knjigi. Med tem tudi, da je ta projekt pomemben za Slovence, saj nas povezuje v en skupen narod. Ta vseslovenski projekt bi morala vsaka šola v Sloveniji podpirati. Povsem navdušen sem pa bil, ko sem ugotovil, v koliko državah je projekt Rastoča knjiga.

P. S. Čas je zlata vreden.

Jakob Klobučar

Draga deklica z Rastočo knjigo!

4.5.2020, Bršnja sela

Verjamem, da ti ni lahko takole samostojno. Želim si, da bi se čim prej spet videli s sošolci in z vsemi, ki jih imam neizmerno rada. Večkrat tudi jaz razmišljam o mladostih vseh naših prednikov. Najbolj mi je ostala v spominu "Verjemi, da smoreš in si že na pol poti do cilja" to misel je napisal Theodore Roosevelt. Tudi mi moramo verjeti, da smoremo stati doma, le tako bomo premagali virus, ki nam vsajno otežuje življenje že nekaj mesecev. Upam, da se čimprej odprejo vrata šol, da bomo lahko končno spet normalno živeli. Nikoli si nisem predstavljala, da se bom šdala na domu in da bom šolsko leto "končala" že na moj rojstni dan (12.3.2020). Nikoli ne bom pozabila dni v karanteni, ^{kar mi je bilo dolgočas.} koronavirusu je prinesel tudi nekaj dobrih stvari in sicer več se posvečamo našim hišnim ljubljencem, več časa posvetimo družini in oziroma družini in potasi smo začeli ceniti osnovne stvari kot so družine s prijatelji, obiski babic in dedkov, tet in stricov... Komaj čakam, da se vse v zvezi s koronavirusom konča in da te spet zagledam na koncu avle.

lepo se imej,

Žilka

PISMO DEKLICE Z RASTOČO KNJIGO

PISMO

Draga deklica z Rastočo knjigo!

Napisala si nam pismo o Rastoči knjigi, ki je napisano zelo natančno, poglobljeno in obširno. Vidi se, da bi rada pomagala ljudem in da si plemenita oseba. Skupaj z Rastočo knjigo želiš povezati ljudi na dobrohoten način. Podobno razmišljam tudi jaz, le da sem bolj osredotočena na odnos človek-žival. Mislim, da bi morali biti z živalmi ljubeznivi, skrbni, pozorni in spoštljivi, saj bi le tako zgradili dober odnos z živaljo in se z njo dobro imeli.

Zdi se mi pomembno, da je potrebno spoštovati soljudi, okolje, naravo, kulturo, znanje, knjige, ... In da naredimo zanje kaj dobrega.

Ne strinjam pa se s trditvijo, da je ta čas koronavirusa čas ^{ampak je čas} tesnobe, za družino, samega sebe in za sprehode v naravi.

Bodi še naprej tako nadobudna oseba.

Naja Rangus

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Prebrala sem tvoje pismo, namenjeno vsem prebivalcem sveta. Zelo sem vesela, da sem ga imela možnost prebrati, ob tem razmišljati in ti poleg vsega tudi odgovoriti. Čas je nekaj zelo zapletenega. Imamo preteklost, prihodnost in seveda ta trenutek, sedanjost. Kot majhna sem se vedno spraševala, zakaj ne živimo v preteklosti, če se moramo učiti pretekle dogodke in kaj se je dogajalo. Ugotovila sem, da odgovor že vem. Preteklost mi veliko pomeni. V njej so se moji starši rodili in jaz. Pomembno je, da se učimo iz preteklosti, ohranjamo kulture in v vzpostavljamo mir. Živimo v sedanjosti in raziskujemo prihodnost. Kot piše na nekaterih kamnih, katerih sediš, mislim, da moramo čas zelo premišljeno uporabiti.

Všeč mi je bila misel, vklesana v prvi list novomeške Rastoče knjige: "A neko uro se je prebudila beseda sproščevalka čudotvorna, ki sta ogenj in vihar ji pokorna, in vsega prav do dna je presvetlila." Ta misel mi je vzbudila veliko novih občutkov in vprašanj. Pokaže

nam, kako zelo je pomembna beseda in vse dobre stvari, ki se lahko zgodijo, če ubogamo. Ogenj in vihar prikazujeta spor, boj, ampak sta rešena po izreku besede. Lepa beseda je nujna za mir na svetu. Pri tem sem se tudi spomnila na vse tiste čase, ko staršev nisem ubogala. Čas med karanteno sem si razdelila. Veliko časa sem posvetila družini in ljudem v stiski. Poleg tega pa tudi moji prihodnosti. Za krajšanje časa sem prebrala nekaj knjig in tudi malo o Novem mestu. Nekajkrat sem se tudi sprehodila po novomeških poteh in opazovala naravo ter njene čudeže.

Upam, da boš še kdaj napisala kakšno pismo, ki ga bomo lahko prebrali vsi. Tako bomo lahko vsi skupaj raziskovali modrost sveta.

Lep pozdrav,

Jeremija Šiler Hudoklin

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo!

Tvoje pismo mi veliko pomeni. Všeč mi je bilo mišljenje Charlesa Darwina, ki si ga omenila. Če se zamislim, je zelo lahko razumeti, kako ravnati s časom in zakaj ga moramo upoštevati. Zelo mi je všeč tudi prvo sporočilo Rastoče knjige, ki pravi: »Naj ne mine dan, da ne bi naredil česa dobrega zase, za družino, za ožjo in širšo skupnost.« V tvojem pismu je res veliko stavkov z notranjim pomenom. Med branjem sem v srcu začutil veselje, saj vse naštetu razumem. Res so težki časi, a to nas ne sme ustaviti, saj tudi če smo v karanteni in je dolgčas, lahko najdemo zabavno in poučno delo.

Razmišljam o uspehu mnogih držav, vključno s Slovenijo, pri bojevanju s koronavirusom. Zdaj lahko vidim, da nam skupaj lahko uspe, rabimo le malo spodbude. V karanteni sem dojel, kako težko je delati za šolo na daljavo. Malo težje dojamem snov, pa tudi malo dlje časa rabim, vendar to ni ovira, saj imam časa na pretek. Še spim lahko malo dlje. Bojim se, da nikoli več ne bo življenja, kot smo ga poznali.

Upam, da se imaš dobro. Če pa se dolgočasiš, preberi kakšno dodatno knjigo kot jaz. Berem poučne, ob dolgčasu pa zabavne in napete zgodbe. Zdaj, ko se je virus malo umaknil, lahko spet tečem in telovadim zunaj, kar je super. Ljubezen do knjig in športa je edina stvar, ki me drži pokonci med karanteno. To tvoje pismo pa me je samo še spodbudilo in mi polepšalo dan.

Želim ti veliko zdravja, ljubezni, zabave pri branju in mogoče tudi športu!

tvoj *Jaka Radoš*

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Vem, da je v teh časih težko, a kot si rekla, če bomo skupaj, nam bo vse lažje. Povedati ti moram, da si me v tvojem pismu navdušila z vsemi mislimi, ki si jih napisala, kot na primer: "Človek, ki si drzne zapraviti uro svojega časa, ne razume vrednosti življenja" (Charles Darwin). Menim, da je to popolnoma res. Če ti povem po resnici, si velikokrat rečem: Žak, pojdi nekaj delat, nauči se česa novega in ne zapravljaj svojega dragocenega časa.

Veš, ta karantena sploh ni tako slaba, v tem času, ko smo doma in ko delam doma za šolo, sem se zamislil in ugotovil, da si sploh ni tako težko vzeti malo časa, da naredim vse, kar imam za šolo. V tem času sem spoznal tudi veliko novih prijateljev in deklet. Všeč mi je tudi misel od Borisa Pahorja »Edino ljubezen bo rešila človeštvo«, kar je res, človek brez ljubezni težko živi, a ljubezen lahko tudi vara, zato moramo biti pazljivi. Povedati pa ti moram tudi nekaj, kar je mene presenetilo: začel sem brati knjigo, neverjetno, hahaha. V tem času ko pa smo doma, pa sem že počasi začel pogrešati šolo, ampak saj bom potrpel do 28. maja. Moram pa se ti še zahvaliti za vse modrosti, ki si nam jih dala v osnovni šoli.

Upam, da imaš lep razgled nad parkom, in verjamem, da ni popolnoma prazen. Še naprej uživaj in beri veliko knjig.

Lep pozdrav,

Žak Eržen

Lepo pozdravljena, Deklica z Rastočo knjigo.

Sem Lev Špes in obiskujem 9. razred v Osnovni Šoli Šmihel. Ja res je, trenutna situacija je res zelo težka in nam onemogoča enostavnejše in boljše življenje. Iz vsega tega pa se lahko tudi nekaj naučimo in tudi popazimo nase. Čas pa si moramo vzeti tudi za kulturo slovenskega naroda. Lahko ti povem, da se pri nas v Novem mestu zelo trudimo in prizadevamo za Rastočo knjigo in njene namene. Krepimo našo notranjo moč in spoštovanje do drugih. Trudimo se tudi upoštevati in razumeti vrednote, ki nam pomagajo v življenju. Za zaključek pa lahko še povem, da že težko čakam šolske klopi, ki nam bodo omogočale primernejše izobraževanje.

Lepo pozdravljena

Lev Špes

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Res je bilo lepo prebirati tvoje pismo, ki je vsebovalo veliko lepih in poučnih misli. Ena me je še posebej nagovorila, kako je treba ravnati s časom. Res je, da čas, zapravljen za razvijanje medsebojnih odnosov, ni nikoli izgubljen in pri tem se res moram s tabo strinjati. Tudi sama opazim, da mi čas, preživet v družbi ljudi, ki jih imam rada, vedno koristi in pomaga. Si pa tudi želim, da bi velikokrat rada prej sama to opazila.

Pa ni samo čas, ki ga preživim med drugimi, je tudi kvaliteten čas, ki ga uporabim za zbistritev uma. Tako lahko več časa kasneje posvetim drugim. Menim, da bi moral vsak človek imeti poleg socializiranja tudi čas za počitek, razbremenitev in umiritev. Ta

čas je pomemben za vsakega. Takrat pa ni slabo zapravljen, saj z njim beneficiramo vsi; tisti, ki preživi koristen umirjen čas, in tisti, ki morajo to osebo kasneje prenašati.

Zelo mi je bila tudi vseč prva misel Rastoče knjige, ki pravi, da naj ne mine dan, da ne bi naredil nekaj dobrega zase in za druge. Res je, da je včasih težko storiti nekaj za druge ali pa je lažje delati za druge in jim pomagati, kot pa da bi naredil nekaj koristnega zase. Pri tej misli sta vedno dve plati. Če pogledaš iz ene, si lahko sebičen in delaš samo v svoje dobro. Po drugi strani pa si lahko tako nesebičen, da pozabiš nase in samo zadovoljuješ potrebe drugih. Če pozabiš na lastne želje med ugajanjem drugim, se lahko popolnoma izgubiš, ostaneš pa izčrpan in brez vsega.

Zato je pomembno da delamo, kot pravi misel; vsak dan storimo nekaj dobrega za druge, a vedno poskrbimo tudi zase. Ne to ni sebično, dokler ne škodimo drugemu na svoj račun. Pomagati drugim je pomembno in mnogo ljudi to mnogokrat pozabi, je pa tudi zato bolj pomembno imeti sam sebe rad in si omogočiti ljubezen do samega sebe. Tako jo lahko deliš se z drugimi.

V zadnjih dneh sem tudi opazila, da moramo vsi delati za svojo rast in si tako med seboj pomagati. Moramo skušati razumeti druge in jih podpirati pri njihovih lastni odločitvah, jim dajati nasvete in mnenja, a jih nikoli vzeti njihove lastne odločitve, lahko jim le svetujemo. Če jim preprečimo neko pot, jih morda spreminjamo v nekaj, kar je za nas idealno ali menimo, da je za njih bolje, pa gledamo preveč s svoje perspektive. Zato pusti vsakemu rasti in iti po svoji poti, ti pa jim lahko daješ samo nasvete ali podajaš mnenje, a jim nikoli ne smeš preprečiti njihove poti.

Lepo se imej in še naprej rasti v modrosti,

Jerca Lukan

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Hvala ti za tvoje toplo pismo. Razveselil me je tvoj pozitiven odnos do trenutne situacije. Moram priznati, da imam dovolj vseh negativcev, ki nas dnevno nagovarjajo preko medijev. Celó do nas otrok so prišle negativne misli. Tudi jaz upam, da bomo iz te situacije prišli močnejši in z nekimi novimi spoznanji, da bomo znali premagati slabo voljo in negativnost.

Ko sem brala tvoje misli, sta se me še posebej dotaknili dve misli. »Kdor ne zna ravnati s časom, namreč ne zna ravnati z ničemer«. Kako res je to. Tudi jaz sem se morala naučiti ravnati s časom, da sem lahko združila šolo in mojo veliko ljubezen, gimnastiko. Že zelo zgodaj, ko večina mojih sošolcev še ni zares vedela, kaj je to šport, sem morala sama spoznati, kako je potrebno preživeti in si organizirati dan, da sem lahko opravila vse zadolžitve in hkrati še trenirala. Medtem ko so se moji sošolci popoldne igrali in se zabavali, sem jaz trdo trenirala, da bi dosegla cilje, ki sem jih imela. Včasih sem bila žalostna, ker sem namesto na rojstni dan sošolke odšla na trening, potem pa sem se tega navadila, saj sem ves čas vedela, kaj bi rada dosegla. Veliko je ljudi, ki ne znajo ravnati s časom. Nekateri vedno zamujajo, imajo tisoče izgovorov, zakaj nečesa niso uspeli opraviti. Pa se samo niso znali organizirati in pametno razporediti svoj čas.

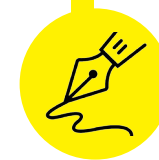
In kot druga se me je dotaknila misel: »Naj ne mine dan, da ne bi naredil česa dobrega zase, za družino, za ožjo in širšo skupnost.« Moja družina mi pomeni vse na svetu. Najraje jih imam. In čeprav smo zadnja leta zelo malo časa preživljali skupaj, smo se v tem obdobju imeli krasno. Vsi smo se še bolj povezali, držali smo drug z drugim. Skupaj smo počeli razne neumnosti in se pri tem veliko smejali. Čas, v katerem trenutno živimo, je za vse nas nekaj novega. Mi smo se še bolj povezali, hkrati pa se nismo več smeli družiti s starimi starši, da jim ne bi škodili. Da pa jih nismo povsem zapustili, smo jih vsak dan poklicali in se z njimi pogovarjali. In ko smo jih obiskali, smo se počutili kot Romeo, ko smo mi stali pod balkonom, oni pa so bili na varnem, na balkonu.

Pri nas doma smo različni. Večina nas je organiziranih, ne zamujamo in večino stvari opravimo, kot je treba in pravočasno. Sem in tja se med nami najde tudi kakšen zamudnik. Mislim pa, da prav vsi moji domači radi delamo dobro. In pomagamo – svojim domačim, sorodnikom, sosedom, sošolcem v šoli in sodelavcem v službi. Pomagamo vsem, ker vemo, da se dobro vrača z dobrim.

Tako, draga Deklica z Rastočo knjigo. Pošiljam ti nekaj svojih misli, ki jih je v meni vzbudilo tvoje pismo. Ne vem, če se bomo letos uspeli srečati in si izmenjati misli še v živo, verjamem pa, da bomo iz tega vsi prišli kot zmagovalci. In da bomo z novimi spoznanji živeli naprej.

Lepo te pozdravljam,

Neža Erpič

Draga Deklica z Rastočo knjigo,

hvala za poslano pismo. Kakor si omenila, ja, novi koronavirus nam je otežil vsakdanje življenje, saj se je vse ustavilo. Vendar se zdaj počasi in previdno spet vse odpira. Še malo pa bomo šli nekateri nazaj v šolo.

Čas je pomemben in pomembno je, da z njim znamo pravilno ravnati. Zame je kvalitetno zapravljen čas tisti, ki ga preživim z družino in prijatelji. Ljudje smo socialna bitja, zato je druženje še kako pomembno. Popolnoma se strinjam z mislijo Borisa Pahorja »Edino ljubezen bo rešila človeštvo«.

Tudi na naši šoli imamo projekt Rastoča knjiga že nekaj let. Večina jih je za ta projekt prispevala tudi svoje risbe in druga dela. Na srečo bomo kmalu spet šli v šolo. Najbolj se veselim, da bom spet videl sošolce. Hvala za spodbudne besede. V tem času pandemije je dokaj dolgočasno. Rad bi, da bi se to obdobje končno že nehalo in bi lahko šli nazaj k svojemu vsakdanjemu življenju.

Še malo pa bomo spet skupaj.

Lep pozdrav,

Marcel Burger

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo,

prebral sem vaše pismo in se z vami strinjam. Res je, da če hočemo nekaj dobrega narediti, moramo upoštevati navodila vlade in verjamem, da lahko ljubezen reši svet in premaga koronavirus. Vendar, kaj pa če nekateri nočejo, da premagamo koronavirus? Jaz se spomnim, da sem po televiziji slišal, kako je ena deklica rekla, da hoče, da bo karantena do konca 2020, ker je po dolgem času končno prišel njen oči domov, saj dela v vojski in so ga poslali domov. Vi ste rekli, da je koronavirus otežil naš vsakdanji ritem življenja in dela. Jaz se z vami strinjam, vendar ne popolno, saj nekaterim je koronavirus pomagal, lahko je pomagal pri družini ali pa pri samem sebi.

Jaz sem po eni strani vesel za ta koronavirus, saj sem se lahko malo spočil, po drugi pa ne, ker bi rad videl moje prijatelje in sošolce, preden gremo v srednjo šolo.

Vi, Deklica z Rastočo knjigo, pa boste še vedno rastle v višino in v ljudeh ne glede na to, kaj bo, saj korona virus je samo ustavil naše gibanje, ne pa našega življenja.

Kot sem že prej rekel, vem, da lahko ljubezen reši svet, vendar ne sama. Ljubezen ne bo nič naredila, če ji ne bomo pomagali, pomagamo ji pa lahko tako, da ščitimo našo Zemljo, da se imamo radi in se ne ubijamo. Samo tako lahko rešimo našo prelepo Zemljo. S tem se gotovo tudi strinja Boris Pahor, ki je rekel »Edino ljubezen bo rešila človeštvo«.

Nejc Počrvina

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Najprej se ti zahvaljujem za tvoje pismo. Tvoje besede so se me dotaknile in me spodbudile h globljemu razmišljanju o tem, kaj se danes dogaja po svetu. Vesela sem, da moje razmišljanje lahko delim s tabo. Najbolj me je nagovorila misel Charlesa Darwina, saj se strinjam, da s tem, ko zapraviš tisto eno uro tvojega življenja, bi lahko naredil marsikaj, kar bi lahko vplivalo na tebe ali celo na koga drugega. Na primer, če bi nekoga nasmejal, se bi on počutil bolje in tudi ti, ker veš, da si naredil nekaj dobrega. V tem času, ko nas je večina doma in mogoče v hiši nismo sami, je dobro, da komuniciramo s temi ljudmi in jim, kolikor se da, polepšamo dan. Tudi če je to samo ena beseda ali pa en nasmeh. Nekomu lahko to pomeni več, kot si predstavljamo.

V tej eni uri, ki si jo zapravil, bi lahko naredil tudi nekaj za svojo prihodnost. Veliko ljudi ima velike cilje za življenje, ampak zanje ne storijo prav veliko. Ker po mojem mnenju, če si nekaj močno želiš, boš tudi za to nekaj naredil.

V teh dneh sem se naučila nekaj stvari. Naučila sem se, kako biti še bolj samostojna, kako skrbeti za druge, ter spoznala, da v življenju ne moreš brez sočloveka. Rada bi, da bi tudi drugi ljudje to spoznali, če že niso. Ker sem vsak dopoldan sama doma z bratom, sem videla, koliko mi pomeni ta družba, ki sem jo imela vsak dan. Če se kdaj počutim osamljeno, pa se spomnim, da nisem edina, ki to doživlja, ampak cel svet. To me pomiri.

Želim si, da bi se kmalu vrnili nazaj v takšne čase, kot so bili prej, in verjamem, da se vsi tega veselimo. Upam, da boš vesela mojega pisma in da se imaš lepo. Želim ti tudi veliko zdravja in da boš še naprej vsako leto pridno rasla.

Bodi dobro,

Nika Šimc

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Hvala ti za pismo. Močno se strinjam z vsemi mislimi o pomenu časa. Sam čas v karanteni dobro izkoristim za stvari, ki jih običajno ne bi mogel narediti. Če povem po pravici, se prav nič ne dolgočasim in čas mi mineva hitreje kot pred virusom. Trenutni sistem mi zelo ugaja, ker nisem toliko pod stresom, delo si organiziram sam ... Ni pa mi vseč predvsem to, da nisem svoboden. Saj me najbrž razumeš, kajne. Pri tebi v mestu je tudi bolj ali manj spokojno, mar ni res? Pa saj bo kmalu vsega konec, ostati moramo pozitivni in kar se da najbolje izkoristiti čas. No, pa smo spet pri mislih o času. Pomen časa je res ogromen in kdor ne zna ceniti časa, se mu v življenju slabo piše. Treba je izkoristiti vsak trenutek, izgovori za lenarjenje so zgolj prazne marnje. Ti to veš najbolje, saj nosiš najgloblje misli, ki so vsako leto premišljeno izbrane.

Upam, da bom to leto lahko zaključil v šoli, tako kot se za 9. razred spodobi. Močno upam, da si vse države, vključno s Slovenijo, opomorejo. Zelo rad bi namreč imel tudi počitnice. ;) Ampak, če se razmere dokončno ne izboljšajo v tem vročem poletnem času, se ne bomo imeli možnosti ohladiti in osvežiti v morju, pa še za veliko drugih stvari bomo prikrajšani. Zato pa vsi močno navijajmo za izboljšanje razmer in seveda upoštevajmo ukrepe. Čas pa, kot omenjeno, izkoristimo kar se da dobro. Še enkrat hvala za pismo in uživaj, no, kolikor se da :)

Ostanimo pozitivni.

Lepo te pozdravljam

Tinej Rajh

Draga Deklica z Rastočo knjigo,

jaz te popolnoma razumem, kako se počutiš. Tudi meni tale karantena ni tako všeč. Predlagam ti, da iščeš tudi nekaj pozitivne okoli sebe, greš v naravo in se predihaš. Meni je všeč misel: Nasmehni se v ogledalo vsako jutro in začel boš opazovati velike razlike v svojem življenju. (Yoko Ono)

Jaz večino časa delam za šolo, ampak si vzamem tudi čas zase in grem ven, da se posvetim sebi in razmišljam o vsem možnem. Če pa je deževno vreme, se spravim barvat pobarvanke, kvačkanje, pletenje zapestnic, gledanje televizije ...

Po mojem mnenju mediji zelo vplivajo na nas in na to, kako se obnašamo. Veliko ljudi je bilo zelo paničnih in so pokupili celotno trgovino. Veliko ljudi je ostalo doma in ostalo brez služb, medtem ko so politiki metali denar stran za bedarije, namesto da bi pomagali tistim, ki nimajo.

Tudi tole s šolanjem na daljavo je za večina učencem kar muka. Meni osebno ta način ni kaj preveč všeč, ker se težko spravim delat snov, ki mi ni zanimiva. Po moje nisem edina. Ne predstavljam si, kako bi bilo z maskami sedeti v razredu.

Res je tale korona udarila vse ljudi po svetu. Leto 2020 si bomo vsi zapomnili kot zelo krizno leto. Veliko ljudi se tudi obremenjuje, ker so med karanteno nabrali malo kilogramov, so pa tudi nekateri, ki so zgubili odvečne kilograme.

Pomembno je, da smo ostali zdravi, ampak vsak, ki je umrl, je preveč. Bomo pa letos lahko spoznavali svojo domovino, če ne nič drugega.

Lepo nadaljevanje leta ti želim.

Ula Marolt B.

Spoštovana Deklica z Rastočo knjigo

Tvoje pismo mi je zelo stopilo k srcu, saj se tudi sama zavedam kako pomembno je, da smo zelo previdni še posebej v teh časih. Res sem žalostna, ker se letos ne bomo mogli videti na ta poseben dan praznovanja Rastoče knjige. Vesela sem, da poskušaš združiti ljudi celega sveta, saj je pomembno, da držimo skupaj in poskušamo izboljšati svet. Kot je zapisal Boris Pahor »Edino ljubezen bo rešila človeštvo«.

Upam, da se vsi zavedajo, v kakšni situaciji smo dandanes, in skrbijo zase in za druge. Spoštovati moramo pravila, ki nam jih zadajo, da se bomo lahko kmalu vrnili v socialno življenje. Kot je zapisal Charles Darwin "Človek, ki si drzne zapraviti uro svojega časa, ne razume vrednosti življenja". Ceniti moramo čas, ki ga preživljamo z svojimi ljubljeni in naj bližnjimi. Pomembno je, da si pomagamo in skrbimo za naše sopotnike v tem času. Seveda pa je tudi pomembno, da ne pozabimo na naše izobraževanje. Poskrbeti moramo, da se življenje kljub korona irusu ne ustavi. Še vedno moramo biti zvesti šoli in učenju ter poskrbeti, da bomo imeli znanje, tudi ko se vrnemo v šolo.

Vse to pa nas ne sme zaustaviti, da bi svoje znanje in besedni zaklad nadgradili z branjem knjig. V teh časih je vedno dobrodošlo imeti knjigo pri roki, saj je to najboljši način za sproščanje, saj s tem nadgrajujemo tudi svoje znanje. Verjamem, da je v času karantene veliko ljudi bralo knjige, se s tem zamotilo in sprostito. Tudi sama sem prebrala nekaj knjig, ki so me navdušile in spodbudile k branju. Zelo sem hvaležna vsem pisateljem za njihove zgodbe in misli, ki so nam pomagale skozi težke čase in nam tudi še velikokrat bodo. Tudi tebi hvala, da si nas spodbudila k branju in sodelovanju z drugimi. Nikoli si nisem mislila, da bom tako navdušena nad knjigami in tebi gre vsa zasluga. Hvala za tvoje spodbudne besede.

Lara Jaklič

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Meni je bilo tvoje pismo zelo všeč in me je posebej navdihnilo tvoje modro mišljenje. Zato bi ti tudi sam rad odgovoril in ti podal nekaj modrosti in mnenja o tvojem razmišljanju.

Posebej mi je bila všeč misel Charlesa Darwina: "Človek, ki si drzne zapraviti uro svojega časa, ne razume vrednosti življenja." Misel mi je bila zelo všeč, saj to razumem kot to, da moramo življenje izkoristiti, ne pa ga delati takega, da nam ne bo nič prav in ne bomo z ničemer zadovoljni. Življenje mora biti nekaj, česar se veselimo in si v njem zastavimo cilje, ki se jih vsak dan trudimo doseči. V življenju se je vredno potruditi, delati čim manj napak, vedno pa je tudi čas, da jih popravimo, zato le vsi vztrajno naprej, veselimo se vseh dobrih stvari, bodimo optimistični. Tudi če se komu zdi, da to življenje nima smisla, naj vztrajno išče nekaj, kar ga bo osrečevalo. Mene osrečuje vožnja s kolesom, zmeraj je nekje cilj in ovire, ki jih premagam, mi dajejo nov zagon.

Ta korona me je naučila, da smo vsi enaki, ne glede na izgled ali izobrazbo. Vsi smo ljudje, vsi bi se morali skupaj boriti za našo ožjo in širšo skupnost, saj je ta virus problem vseh, ne samo tistih, ki so zboleli. Naučil sem se tudi biti potrpežljiv. Začutil sem tudi, koliko mi pomeni vsakdanje življenje, pogrešal sem sošolce in učitelje ter pouk. Vem, da je to čudno slišati od mene, pa vendar, tale pouk na daljavo mi ni bil kaj preveč všeč. Pogrešal pa sem tudi sorodnike in sotekmovalce ter trenerja. Ko sem se znašel v taki situaciji, sem videl, koliko mi to vsakdanje življenje res pomeni. Zato si pomagajmo, upoštevajmo navodila in premagali bomo vse.

Res zelo cenim tiste, ki pomagajo pri preprečitvi širjenja virusa.

Jurij Omrzel

Pozdravljena.

Zdaj v tem času imam na voljo manj knjig, kot sem jih imela pred epidemijo. (Imam pa šolske knjige). Ampak je še vseeno pomembno, da bereš.

Ko ni bilo koronavirusa, sem bila izredno zaposlena z obšolskimi dejavnostmi, zdaj pa ni ničesar. V vsem svojem življenju nisem toliko časa ostala doma kot sedaj, zato se letošnje leto res piše v zgodovino.

Positivnost je vedno najboljša ideja. V tem času smo veliko s svojimi bližnjimi in urejamo odnose z njimi. Poskusimo biti čim bolj prijazni ter za tisto stvar, ki nas moti, takoj ne kričimo na druge.

Pomembno je, da se temu času prilagodimo in čas, ko ga preživljamo doma, čim bolje izkoristimo. Če ne drugače, lahko temeljito počistimo svojo hišo ali stanovanje. O tem je poglobljeno razmišljal znameniti Charles Darwin, kajti zapisal je: "Človek, ki si drzne zapraviti uro svojega časa, ne razume vrednosti življenja."

Je pa res, da se bo kmalu vse skupaj počasi začelo in bomo imeli še več dela. Zato zdaj, ko imamo še malo časa, to izkoristimo in se nato veselo odpravimo v službo ali šolo.

Neža Abram

Draga Deklica z Rastočo knjigo!

Ko sem prebirala ta tvoj nagovor, priznam, da mi je najbolj padla v oči misel Charlesa Darwina. Kajti ima prav, da če se ti kaj lepega zgodi, tega včasih ne znamo ceniti. In tudi v slabih stvareh se marsikaj naučiš. In čeprav je res veliko negativnosti in tesnobe, smo lahko kljub temu veseli, da smo živi. Saj zato pa smo na svetu, da uživamo mladost oziroma starost. V teh tednih, odkar smo v karanteni, sem se naučila marsikaj. Čeprav včasih na grd način. Predvsem pa moraš ostati pozitiven. Enkrat bo tudi tega moralo biti konec. Saj vse ne traja večno. Lahko pa si vsak dan napišeš pet stvari, za katere si vesela, da so se ti zgodile. In ko boš spet žalostna, jih prebereš. Na koncu boš ugotovila, da čeprav je pandemija, se že vedno lahko zgodijo lepe stvari. Važno, da jih le napišeš. Lahko pa koga pokličeš, da ti ne bo dolgčas. To delava midve s prijateljico in je zelo učinkovito. Tako da le ostani pozitivna. Vsak dan šteje in z vsakim dnevom smo bližje koncu virusa.

Uživaj v mladosti!

Jerca Tihi

Draga deklica!

»Samo brez panike,« je rekel dobri vojak Švejek. Tudi ti časi bodo minili. Omenila si, da je čas pomemben samo, če ga smiselno zapravimo. In ta čas ni čas za počitek, ampak čas za nadgradnjo znanja. Pomembno je, da beremo, se učimo in ostanemo aktivni na področju pridobivanja znanja. Tudi meni se zdi pomembno, da skrbno ravnamo s časom, čeprav ni predmet. Ko si zapisala, da je čas, ki ni bil namenjen ničemu dobremu, vržen stran, sem se zamislil, koliko časa vržemo stran. Če bi ta zapravljen čas zapravili za dobra dela, bi svet bil gotovo lepši. Kljub vsemu znanju, ki ga pridobimo z učenjem branjem ..., je še vedno, po besedah Einsteina, domišljija pomembnejša od znanja. Prav zaradi teh besed se mi učenje včasih zdi dvolično: Gotovo ga bom potreboval, a domišljija bo vedno pomembnejša. Današnji časi so tudi kot nalašč za izboljšavo odnosov v družini in za iskanje novih rešitev. Ti in napis pod tvojo knjigo zagovarjata misel, da bo edino ljubezen rešila človeštvo. Gotovo smo se kot narod zdaj zedinili in ugotovili, da časi, v katerih smo živeli pred virusom, niso bili tako slabi. Zdaj je gotovo komu žal, da je jamral nad situacijo pred virusom. Mogoče je pa to zgolj priložnost za nove začetke. Tudi ti si prizadevaš, da se vsi ljudje združimo. Zdaj po virusu se bomo gotovo, ker se šele zdaj zavedamo, kako smo sami nemočni in skupaj močnejši. Povedal bi ti še to. Ti, ki boš še dolgo na svetu, boš doživela gotovo še kaj podobnega današnji situaciji, a edino ti boš zares vedla, kaj bo sledilo - srečen konec.

Lepo čuvaj knjige.

Filip Kapš